

на листитѣ отъ тихия вѣтрецъ се явява като въздишка на прѣнесена въ снѹвания душа“.

Въ Санъ Стефано азъ се спрѣхъ у Halin, директора на южнитѣ желѣзни пѣтища, и въ това дружествено семейство азъ намѣрихъ най добро гостопримство. Съ трена азъ можяхъ ежедневно да ходя до Цариградъ за четиредесетъ минути. Санъ-Стефано съ нищо не напомнюва Турция. Може човѣкъ да помисли, че се намира въ нѣкое село въ Неаполитанския заливъ. Въ бѣлитѣ кѣщи надъ самото море живѣятъ гръцки рибаци и чуждестранцитѣ. Азъ се расположихъ въ красивата вила на персийския посланикъ. Вишнитѣ, които бѣха увиснали до земята отъ плодъ и наровитѣ дървета съ своитѣ цвѣтове хвърляха сѣнка въ прозорцитѣ. Въ задната стѣна на трапезарията имаше джамлия балконъ, отгдѣто се виждаше, като по синето небе, какъ плаватъ къмъ Златния Рогъ и се връщатъ назадъ корабитѣ, и какъ отдалечъ се бѣлѣятъ очертанията на азиатскитѣ планини. Прѣдъ видъ на омайванието отъ тая картина, става понятно наслаждението съ источното кафе. Тука дохождатъ да се къпятъ въ топлата морска вода, която до толкова е бистра, щото като се спущахъ въ нея, азъ различавахъ, на дълбочина два метра, красивитѣ рисуноци отъ раковинитѣ и водораслитѣ, които пѣстряха морското дѣно.

Отъ дѣсна страна се намираше кѣщата, въ която билъ подписанъ Санъ-Стефанския трактатъ; то е италианско палаццо съ голѣма градина отъ-къмъ морето. Въ нея не живѣе никой. Продаватъ я, но нѣма кой да я купи и за 30,000 франка, тъй като трѣбова да се прави довара къмъ брѣга, който сѣ развалили морскитѣ вълни. Въ Франция и въ Италия това прѣлестно здание би струвало повече отъ 100,000 франка. Но безпаричието е всеобщо; а собствеността тука е изложена на толкова случайности и на толкова притѣснения!

— Россия трѣбваше да запази тая кѣща, въ която тя прояви такова прѣдвиджание.

— Босфора ми напомни езеро Камо, а влизанието, отъ-къмъ Мраморното море, Неаполитанския заливъ; но хълмоветѣ